

La moda de descarregar l'estrès jugant a la guerra arriba a Mallorca

Divertir-se amb la guerra

“¿Vols jugar al més nou i divertit joc ‘a l'aire lliure’ que existeix a Montuïri (Mallorca)?” Amb aquesta frase es presenta *top gun*, un passatemps consistent a córrer durant tot un dia jugant a “guerra”. L'esport, implantat arreu del món, ha arribat a Mallorca amb força.

La disfressa de batalla és el menys important: podria tractar-se d'una confrontació entre dues tribus índies, o una lluita entre pistolers i bandolers de l'oest; o fins i tot podria ambientar-se com si es tractés d'una batalla interspacial. Però la roba militar és la que més resisteix, ja que els participants s'arrossegueu per terra i el vestuari ha d'aguantar tot tipus de fregades. Per això, la roba militar al *top gun*, enlloc de qualsevol altra”.

Esteban Preston, portaveu de *top gun* —una modalitat de guerrilles no bèl·liques traduïble per ‘jocs de guerra’—, afirma que el joc ha tengut la mala sort de tenir aquest nom, i això li ha donat una mala propaganda que no es mereix. Ell s'estima més definir-ho com un esport, molt implantat a països com els Estats Units o la Gran Bretanya, però que tot just està començant a Mallorca. L'objectiu no és “matar” gent, sinó cremar toxines i adrenalina, a més d'aconseguir actuar en conjunt per assolir un objectiu comú.

UNS INICIS SERIOSOS

Esteban Preston explica que aquest esport va sorgir al Canadà, fa vint anys. La base eren uns marcadors que s'utilitzaven per senyalar les vaques a distància amb aire comprimit. Aquest invent passà als Estats Units, on van modificar l'invent i

crearen el *top gun*. Després la pistola es va fer més sofisticada i es fabricà una “bala ecològica”: una cobertura gelatinosa que envolta una bolla de tinta vegetal biodegradable.

Tot i que l'invent fa molt poc que és a Montuïri, fa més de dos anys i mig que es van fer tràmits per aconseguir les llicències necessàries per endegar el negoci.

Un negoci que pretén ser una oferta complementària, enfocada al turisme. Segons Preston, el joc de guerra també vol captar gent d'empreses, perquè formin equips i s'enfrontin entre ells. L'objectiu de tot això és arribar a crear afició dins l'illa, per tal de poder fer confrontacions nacionals i internacionals. Existeix a Europa, des de fa deu anys, una Federació Europea (als Estats Units n'hi ha una altra), que regula competicions entre països diferents.

La dinàmica del Top Gun no és complicada. El millor aliat de cada equip —per passar-ho bé, s'entén— és la imaginació que s'hi pugui posar. L'espai pel qual es mouen els participants és una superfície de 50.000 metres quadrats, però les instal·lacions de Montuïri són el doble de grans, per poder arribar a muntar competicions internacionals.

L'entorn està molt atès. Preston manifesta que l'empresa intenta mantenir al màxim la fidelitat d'un espai “verge”, el camp està molt cuidat, i cal vigilar que no hi ha-

gi branques o pedres que puguin lesionar els jugadors.

El joc dura tot un dia, de les deu del matí fins que el sol es pon. Només s'aprofiten les hores de llum natural, però les condicions climàtiques del dia poden afectar el tipus d'estratègia a seguir per cada equip. Hi ha un descans per dinar, moment en el qual els participants intercanvien opinions, comenten les tàctiques de combat o fan balanç de la mitja jornada. Immediatament després es torna al camp de joc, per continuar pegant trets. L'objectiu del joc sol ser aconseguir un determinat punt del campament enemic, però la dificultat és que si un jugador cau “ferit” ha d'anar a una zona determinada i estar-s'hi cinc minuts sense poder tornar al camp de batalla. Si hi ha molts “tocats”, és molt probable que l'equip contrari aconseguixi el seu objectiu. Per cert, que cada equip té un monitor a la seva disposició, que orienta els participants, però els ajuts són mínims, i no donen pistes de les estratègies a seguir. La imaginació pot arribar, així als graus més alts entre els jugadors. A més, també existeixen una sèrie de jutges (tres o quatre) que vigilen que els jugadors no infringeixin les regles. Per exemple, una de les coses que està rigorosament prohibida és el contacte físic entre els “combatents”.

Participar en una diada de Top Gun té un

preu de cinc-mil pessetes per persona, amb el dinar inclòs. Cada equip, l'integren entre quinze i vint participants, segons els jugadors que inscrits telefònicament. La cita prèvia és imprescindible per participar-hi.

PSICOLOGIA

La psicologia és un dels elements importants, i molt usat per algunes empreses. Algunes de nord-americanes fan participar-hi possibles candidats a llocs de feina, per observar les reaccions dels jugadors davant situacions que, tot i ser simulades,

dividualment, amb ganes de jugar. El fet curiós és que si els dos equips participen per primera vegada, sol guanyar el que està format per la gent que no es coneix. L'explicació, segons Preston, és que l'esperit de supervivència i l'acompliment de l'objectiu de cadascú és més útil que la compenetració que hi ha en un grup ja format, on els papers estan més marcats.

Esteban Preston qualifica el joc d'"anti-guerra", i ho argumenta de la següent manera: "Figura't que estàs jugant i una bolla et fer a una part del cos. Els continguts de les bolles vegetals són de colors molt vius: vermell, violeta... En el mo-

mentària, i creu que obrir mercat en aquest sector, gens conegut encara a l'estat espanyol, no serà difícil, ja que s'ha tengut molta cura amb el tractament d'aquestes tres idees.

Amb aquesta terna, és fàcil imaginar els motius pels quals aquest joc intenta respectar al màxim l'entorn. Els organitzadors de *top gun* han muntat la decoració del camp amb elements que es poden moure i traslladar de lloc, a més d'utilitzar molts de materials naturals (sobretot la fusta): "Si construïssim coses de ciment seria com tirar-nos pedres sobre el nostre terrat, ja que intentam que el camp

El joc dura tot un dia, de les deu del matí fins que el sol es pon, però les condicions climàtiques poden afectar el tipus d'estratègia a seguir per cada equip.

JOAN CELIÀ

poden arribar a ser límits. Esteban Preston comenta que alguna empresa utilitza aquest joc per fer una selecció de personal, ja que la gent, en aquest tipus de situacions, es desemmascara, i surt el costat més espontani de la persona. Les reaccions són molt variades, però està comprovat que aquell que no té l'esperit de cooperació (el típic Rambo, que només cerca la violència per la violència) no se'n surt del joc i aviat és eliminat.

L'instint de supervivència és un dels elements que també sorgeix quan es practica el *Top Gun*. El portaveu del negoci explica, a tall d'anècdota, que hi ha vegades que la formació dels dos equips és desigual, ja que un està compost per gent que es coneix molt bé, i l'altre el fan gent que no es coneix de res, perquè han arribat in-

ment que et veus la taca, te l'has d'anar a rentar. Però part de la taca queda a la roba. Al final del joc, molts dels participants es miren -quan ja estan més relaxats-, les taquetes i pensen: si en lloc de ser una taca haguessin estat bales, no seria viu.

PRESENTACIÓ, SERVEI I QUALITAT

Els tres fonaments d'aquesta nova oferta, que, segons els seus empresaris, pot ser una bona alternativa al servei complementari, atesa la coneixença del joc arreu d'Europa, són la bona presentació del producte, un servei excel·lent i una qualitat que fa que els participants repeteixin l'experiència. Esteban Preston fa molts anys que es dedica a l'oferta comple-

sigui el més natural possible, sense cap tipus de transformació", opina Esteban Person. Això, no obstant, no vol dir que el terreny es mantengui tal com el van trobar: "Si trobam una pedra gran en el terreny, nosaltres la llevam, això està estudiat. Amb les branques passa el mateix. Són tècniques que nosaltres feim servir perquè no hi hagi accidents. Nosaltres treballem el camp, encara que un cop allà no es nota". També, però, per prevenir els possibles accidents, es recomana als participants que calcin botes amb sola que s'aferra bé al terra, ja que una llengada pot produir alguna torçada de peu molesta. Llevat d'això, el joc és totalment segur.

Xim Fuster